

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
7851–7853-06

meddelad i Stockholm den 2 februari 2010

KLAGANDE

Länsförsäkringar Fondliv Försäkringsaktiebolag

Ombud: Skattejurist Johan Gefvert
Länsförsäkringar Liv Försäkringsaktiebolag
106 50 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms domar den 17 november 2006 i mål nr 1000-06, 1002-06 och 1003-06, se bilagor

SAKEN

Inkomsttaxering 1999–2001

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Länsförsäkringar Fondliv Försäkringsaktiebolag (bolaget) fullföljer sin talan och anför bl.a. följande. Fördelningen av driftskostnader inom bolagets livförsäkringsverksamhet har gjorts med hjälp av en programvara för

Dok.Id 83568

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
7851–7853-06

aktivitetsbaserad kostnadsallokering. I detta system fördelas bolagets samlade driftskostnader på produkterna utifrån de aktiviteter och resurser i verksamheten som respektive produkt tar i anspråk. Det finns ett antal nycklar och parametrar som styr den slutliga fördelningen ut på respektive produkt. Det är ur denna komplexa process som den i målen aktuella kostnadsallokeringen för hanteringen av handelslagret i den inkomstbeskattade rörelsen är hämtad. Den valda kostnadsfördelningsmetoden är den metod som skapar den mest rättvisande bilden, dvs. skapar störst rättvisa mellan olika kundkollektiv. Det går således inte att på goda grunder ifrågasätta rimligheten i bolagets driftskostnadsfördelning.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. En kostnadsfördelning som återspeglar den faktiska resursåtgången uppfyller principiellt sett kravet på ”skäligt sätt” bättre än en metod som vilar på schablonmässig grund. Detta förutsätter dock att en sådan faktisk fördelning låter sig göras. Bolaget har inte inkommit med något underlag som visar att förvaltningen av handelslagret är så resurskrävande som görs gällande. Att förvaltningen av handelslagret tar i anspråk så stor arbetsinsats i förhållande till annan förvaltning framstår som osannolikt, bl.a. med hänsyn till omfattningen av handelslagret i förhållande till hela förmögenhetsmassan.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Bolaget bedriver dels avkastningsbeskattad livförsäkringsverksamhet, dels inkomstbeskattad verksamhet avseende förvaltning av ett handelslager. Under de aktuella beskattningsåren har bolaget haft kapitalförvaltningskostnader i båda verksamheterna. Frågan i målen är hur stor del av dessa kostnader som är hänförlig till den inkomstbeskattade verksamheten.

Av 2 § 6 mom. trettonde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, numera 39 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229), följer att en kostnad som är gemensam för flera verksamhetsgrenar ska fördelas mellan dem på ett skäligt sätt. Vad som menas med ”skäligt sätt” framgår inte av lagtexten och varken förarbeten eller rättspraxis ger någon närmare vägledning. Någon specifik

Mål nr
7851–7853-06

fördelningsmetod har således inte anvisats av lagstiftaren och mer än en metod kan alltså komma i fråga. Om flera metoder var för sig uppfyller kravet på att fördelningen ska ske på ”skäligt sätt” bör den av den skattskyldige valda metoden ges företräde.

Bolaget har uppgett att de kapitalförvaltningskostnader som är hänförliga till handelslagret har beräknats med utgångspunkt i de personella resurser som går åt för att hantera handelslagret. Enligt Regeringsrättens mening finns det inga principiella hinder mot en sådan metod förutsatt att bolaget på ett tillförlitligt sätt kan visa hur resurserna faktiskt har använts. Bolaget har emellertid inte närmare redogjort för hur beräkningen av resursåtgången, och därmed kostnaderna, har utförts eller presenterat något underlag för denna beräkning. Som Skatteverket påpekar framstår beloppen dessutom som oproportionerligt höga i förhållande till kostnaderna för bolagets kapitalförvaltning i övrigt. Mot denna bakgrund finner Regeringsrätten att bolaget inte har visat att det är berättigat till ytterligare avdrag för kapitalförvaltningskostnader. Överklagandet ska därför avslås.

Karin Almgren

Peter Kindlund

Lennart Hamberg

Margit Knutsson

Olle Stenman

Markus Olsson

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd II

Föredraget 2009-12-09